La Cluj, handbalistele au practicat un joc... bărbătesc!

● **Componentele naționalei — în evident declin** ● **La orizont: turneul (veritabil campionat mondial) din R.D. Germană** ● **Cavalerii fluierului și-au făcut datoria** ● **Vacanța competițională, prilej de intensă pregătire**

La sfîrșitul săptămînii trecute, terenul acoperit al Sălii sporturilor din Cluj a găzduit cel de al treilea turneu de sală — ultimul — care încheie turul al II-lea al campionatului național de handbal feminin. Cele 10 formații — 5 din București, 2 din Timișoara, cîte una din Brașov, Odorhei și Sibiu — au asaltat punctele puse în joc, fie pentru a lua opțiuni asupra locurilor de pe podium, fie pentru a scăpa de grija retrogradării. Aceste două obiective și-au pus de fapt amprenta asupra turneului. Pe de o parte „U" Timișoara încerca să se detașeze de urmăritoarele sale, iar pe de alta Rapid București și C.S.M. Sibiu făceau eforturi [illegible] cele două locuri din subsolul clasamentului. În aceste condiții, toate echipele au dat uitării preocuparea pentru un handbal curat, novator, cu [illegible] tactice și rafinamente tehnice. S-a luptat pînă la epuizare, combativitatea jucînd un rol primordial, s-a folosit forța [illegible] pentru [illegible] poarta adversă. De aici, multe greșeli, mai ales în apărare, dese evadări din limitele regulamentului, joc... bărbătesc, dur. Caracterizînd această triplă etapă, antrenorul federal prof. G. ZUGRAVESCU ne spunea: „Partidele de aici, de la Cluj, ne-au oferit jocuri de mai slabă calitate decît cele de la București. Ascendent de formă a manifestat numai Voința Odorhei, iar un joc îmbunătățit formațiile Rapid și IEFS. Am semnalat și acum aceleași lipsuri care, de fapt, formează carențele generale ale handbalului nostru feminin: neglijarea pregătirii tehnice a apărărilor (acestea își rezolvă sarcinile critice cu mijloace neregulamentare) și insuficienta circulație în atac, jocul static. Am remarcat desigur faptul că, în majoritatea întîlnirilor, rezultatul final depinde de comportarea celei mai bune jucătoare din echipă: Băleanu la IEFS, Arghir la Universitatea București, Ilie la Confecția, Franiz la Constructorul Timișoara, Oancea la Rulmentul Brașov. Aceasta fie din cauza lipsei de personalitate a majorității handbalistelor noastre, fie din acea a insuficienței acțiunii de încurajare a unor elemente talentate de către conducerile și antrenorii. Etapa de la Cluj ne-a scos încă o dată în evidență că în cluburi [illegible] se face o insuficientă pregătire: la mai puțin de o lună de zile de la întreruperea sezonului internațional, majoritatea componentelor echipei naționale (Schramko, Dobîrceanu, Magyari, Arghir, Ilie, Neghină) manifestă o evidentă scădere de formă."

Evident, așa este. O serie de jucătoare din lot se prezintă sub nivelul cerințelor. De aceea, socotim că antrenorul federal trebuie să-și manifeste cu și mai multă hotărîre prerogativele cu care este investit: controlul, îndrumarea și sprijinul activității de instruire la cluburi. Mai ales că la începutul lunii viitoare (2 martie), echipa va concura la Leipzig la un veritabil campionat mondial: turneul internațional organizat de federația de specialitate din R.D. Germană, la care participă întreaga elită a lumii handbalistice. În compania reprezentativelor R. D. Germane, Uniunii Sovietice, Danemarcei, Ungariei, Iugoslaviei, Poloniei și Cehoslovaciei — naționala noastră va trebui să facă dovada reală valorilor sale potențial. În această privință, ne manifestăm încă o dată încrederea în priceperea și puterea de muncă a antrenorului lotului — prof. VALERIU GOGILTAN — cel care a reușit într-o perioadă de timp relativ scurtă să ducă echipa la obținerea în sezonul competițional al anului 1969 la rezultate remarcabile: locul I la „Trofeul Zagreb", locul II la „Cupa Balaton" și locul I la „Trofeul Carpați". Relansînd-o printre favoritele la medaliile campionatelor mondiale.

Despre turneul de la Cluj este necesar a fi spus că organizatorii, forurile sportive locale, s-au achitat cu brio de misiunea ce le-a revenit, asigurînd întrecerilor cadrul corespunzător. Arbitrajele au fost și ele la înălțimea unui campionat național. În afara unor arbitri de mare prestigiu intern și internațional, cum sînt Varac Pelenghian și Pandele Cîrligeanu, și-au făcut pe deplin datoria și o serie de cavaleri ai fluierului ce bat cu insistență la porțile consacrării: V. Cojocaru (Craiova), M. Grebenișan (Tg. Mureș), V. Reissner și O. Leikep (Sibiu), C. Căpățînă (Buzău), Gh. Lungu (Deva). Inițiativa federației de a solicita serviciile unui mare număr de arbitri este foarte bună, mai ales pentru faptul că le oferă provincialilor prilejul unui util schimb de experiență.

Vacanța competițională care urmează acestui tur de campionat în sală se cere a fi folosită judicios. Continuarea procesului de instruire la un nivel ridicat va asigura celui de al treilea tur al campionatului (în aer liber) desfășurarea la nivelul exigențelor specialiștilor și spectatorilor.

Hristache NAUM

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

OPRIȚI MUZICA ȘI DANSUL ÎN SALA DE SPORT DIN CRAIOVA!

În ziarul din 21 ianuarie a.c. a apărut materialul intitulat „Tenisul de masă craiovean lansează un... S.O.S.". Cu acest prilej se semnalau unele neajunsuri în dezvoltarea acestui sport la Craiova, se atrăgea atenția asupra modului condamnabil în care sînt folosite amenajările din orașul respectiv destinate practicanților tenisului de masă.

Pe marginea articolului publicat, de curînd am primit răspunsul Consiliului asociației sportive **PROGRESUL** Craiova, pe care îl reproducem în rîndurile ce urmează: **„Prin prezenta scrisoare ținem să vă anunțăm că, în ciuda materialului publicat în ziar care, pe bună dreptate, semnala o stare de lucruri deplorabilă, Comitetul municipal U.T.C. Craiova continuă să folosească în mod abuziv sala de sport, organizînd aici seri de dans și baluri în fiecare joi, sîmbătă și duminică. Rezultatele acestor activități extrasportive sînt departe de scopul pentru care a fost amenajată sala. Ba, dimpotrivă, pagubele materiale (deteriorarea parchetului de curînd vopsit, geamuri sparte, pereți zgiriați, instalații sanitare defectate) se înmulțesc de la o săptămînă la alta. Toate acestea fac ca activitatea la tenis de masă să se desfășoare în condiții improprii, chiar imposibile. Vă rugăm să interveniți din nou pentru curmarea acestei situații, pentru a-i determina pe tovarășii de la Comitetul municipal U.T.C. să înțeleagă rostul educației fizice în formarea tinerei generații. Vă trimitem și două afișe ce popularizează balurile din „sala albastră" — cum o numesc dînșii, amintind în același timp că pentru dotarea acesteia mișcarea sportivă a investit fonduri importante".**

★

Așadar, în ciuda eforturilor ce se fac pentru a crea tenisului de masă craiovean condiții tot mai bune de afirmare, amatorii de baluri continuă să ignore aceste eforturi, să-și vadă mai departe de... treabă. Ziarul revine asupra cazului respectiv, dar consideră de datoria sa să amintească forurilor în drept din Craiova (CJEFS, Comitetul județean al U.T.C.) că este nevoie de intervenția lor energică pentru curmarea acestei anomalii.

Situația e cu atît mai stranie, cu cît ea este creată de către un organ, sau mai bine-zis de către reprezentanții unui organ — în speță Comitetul municipal al U.T.C. — căruia îi revin sarcini foarte precise în organizarea și dezvoltarea activității sportive în rîndurile tineretului.

Cît despre baluri, nimeni nu este împotriva lor, cu condiția, însă, ca ele să se desfășoare în locurile adecvate și nicidecum într-o sală de sport.

Al. C.

ȘI ÎNFRÎNGERILE POT FI FOLOSITOARE...

— **Interviu cu antrenorul federal NICOLAE NEDEF, după turneul handbaliștilor români în Polonia**

După un turneu cu rezultate prestigioase, întreprins în luna decembrie a anului trecut, selecționata masculină de handbal a României — aflată în plină campanie de pregătire pentru C. M. — a pierdut, neașteptat, două jocuri în cadrul turneului internațional de la Mielec, clasîndu-se pe locul III, după reprezentativele Poloniei și Norvegiei. Firește că aceste insuccese, survenite la un scurt interval după victoriile în deplasare asupra echipelor R. D. Germane și Cehoslovaciei, ultima campioană a lumii, au produs nedumerire. Iată motivul pentru care, ieri dimineața, la cîteva clipe după sosirea în Capitală a lotului, l-am abordat pe antrenorul federal NICOLAE NEDEF, tocmai cu scopul de a afla cauzele acestei situații neașteptate și nedorite.

— Cum explicați slaba comportare a handbaliștilor români?

— Pentru un om obișnuit cu scuzele ar exista suficiente argumente care să pledeze în favoarea unui accident sau a unei eclipse de formă trecătoare. Dar noi nu putem privi în acest fel lucrurile, mai ales acum în preajma Campionatului mondial. Mă întrebați deci care sînt cauzele... Cred că, trebuie avut în vedere faptul că în handbalul masculin s-a înregistrat o creștere a valorilor medii, un progres al echipelor socotite din „plutonul" al doilea, ceea ce exclude ideea unui meci dinainte cîștigat. Am convingerea fermă că la C. M. orice partidă va purta amprenta unei veritabile finale și îmi pare bine că în turneul de la Mielec de acest lucru s-au convins, aș putea spune pe pielea lor, și jucătorii. Acum, sper, nu vor mai privi diferențiat adversarii și nu-și vor mai permite rabaturi la odihnă, la concentrare, la mobilizare în funcție de calcule ce astăzi sînt evident perimate.

— Spuneți-ne, în relatările de la Mielec ați făcut dese referiri la jocul „tare". Ce trebuie să înțelegem prin „aceasta?

— Întrebarea nu-i lipsită de interes și, mai ales, de actualitate. Se poate că noi, antrenorii și jucătorii români, cărora ne place mult tehnicitatea jocului de handbal, frumusețea combinațiilor tactice să avem o convingere greșită în acest sens. Sigur este că turneul de la Mielec ne-a arătat că în perioada de timp care a mai rămas pînă la C. M. trebuie să facem o pregătire specială cu acentul pe angajamentul fizic. Vă mărturisesc însă că ce am văzut la Mielec a depășit limitele înțelegerii noțiunii de joc tare. A fost ceva mai mult. Am admirat însă pregătirea fizică ireproșabilă a handbaliștilor polonezi și norvegieni, capabili să acționeze în forță, decisiv, mult în fața semicercului, apți de a rezista la cele mai dure șocuri. Din acest punct de vedere noi am fost deficitari. Aceasta poate și pentru faptul că unii din handbaliștii selecționați în lotul nostru nu mai sînt de 20—22 de ani, motiv pentru care ne-am ferit să-i uzăm prematur. Sper însă că lucrînd intens în următoarele zile întreaga formație va fi aptă fizic la C. M. Vreau să mai precizez că numai dorința noastră, a antrenorilor, nu este suficientă. Se cere și adeziunea jucătorilor care acum trebuie să renunțe la excesele de oboseală cauzate de obligațiile unei vieți mai puțin sportive. Cum se spune, ceasul a bătut ora 12.

— Se pot face unele evidențieri?

— Nu numai în sens pozitiv. Ba, mai mult, aș dori să încep chiar cu... „evidențierea" celor care n-au corespuns. De pildă, Gruia, Oțelea, Samungi și Chicid s-au comportat sub nivelul obișnuit. N-au avut prospețime fizică și nervoasă. Noi știm din ce cauze și le vom remedia. Să fiți siguri de acest lucru. Au jucat ceva mai bine Moldovan și, îndeosebi, Guneș care este din ce în ce mai curajos în atac, ușurînd presiunea care se exercită asupra lui Gruia.

— O întrebare, poate, indiscretă: sînteți tare supărat de rezultatele acestui turneu?

— Să fiu sincer nu sînt chiar așa de supărat cum credeți. Utilitatea acestei participări, aș avea chiar curajul să spun, a acestor înfrîngeri, se va vedea în curînd. Echipa a revenit cu picioarele pe pămînt și dacă nu mai este în stare de „plutire" se va putea pregăti mai bine în săptămînile următoare...

Călin ANTONESCU

LUPTĂTORII FRUNTAȘI AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU „BĂTĂLIILE" LUI '70

● În calendarul internațional — competiții dificile ● Nume noi au luat locul altora foarte cunoscute ● Antrenamente „tari" chiar de la început

Reputația de care se bucură sportul luptelor din țara noastră a crescut în anul care a trecut. Am aminti, dintre succesele lui '69, medaliile de aur cucerite la campionatele mondiale din Argentina de către Gheorghe Berceanu și Simion Popescu, cele 5 titluri de campioni balcanici, primele locuri la mari turnee internaționale din Iugoslavia, Ungaria, Bulgaria ș.a.

De bună seamă și în sport este mai greu să păstrezi un prestigiu cucerit. Iată de ce sportivii noștri fruntași din loturile republicane de lupte nu și-au îngăduit o vacanță prea mare, reîncepînd zilele trecute pregătirile pentru marile confruntări din acest an. Printre acestea campionatele mondiale din Canada (4—11 iulie), campionatele europene de la Berlin (7—14 iunie), Balcaniada de la Varna (august) și întîlnirile bilaterale cu puternicele formații ale Turciei și R.F. a Germaniei.

În vederea competițiilor internaționale din acest an și îndeosebi pentru perspectiva J.O. din 1972, antrenorii federali **Ion Corneanu** și **Ion Crisnic,** au operat substanțiale modificări în loturi (greco-romane și libere). Este suficient să menționăm că s-a renunțat la serviciile unor luptători binecunoscuți ca I. Țăranu, Gh. Popovici, I. Alionescu, I. Gabor, I. Enache (greco-romane), P. Poalelungi, N. Cristea, D. Tindeche, I. Chirilă și Gh. Urean (libere), în locul acestora fiind introduși în loturi tineri talentați, cu reale posibilități de a concura cu succes la Olimpiada de la München.

...Iată-ne împreună cu fotoreporterul Theo Macarschi la unul din primele antrenamente. Antrenorul emerit Ion Corneanu dirija un grup masiv de sportivi. Aproape la unison, cei peste 40 de luptători, ai ambelor loturi, executau exercițiile, noi sau cunoscute, indicate de antrenor.

După două ore, cînd lecția luase sfîrșit, chipurile sportivilor erau brăzdate de șuvițe groase de năduşeală.

— Ar[illegible] — a ținut să precizeze antrenorul Ion Corneanu — **la recentele indicații ale Biroului prezidențial F.I.L.A. vor deveni în curînd extrem de exigenți. Se preconizează, de pildă, desființarea deciziei de egalitate fără puncte tehnice, luptătorii respectivi urmînd a fi descalificați, iar penalizarea de pe urma unei astfel de decizii mărindu-se la 5 puncte, ceea ce ar lua orice speranță celor în cauză. Descalificarea pentru pasivitate se poate dicta chiar și în prima repriză (măsură deja aplicată). De asemenea, la fiecare ieșire de pe saltea în timpul luptei se va da un punct tehnic adversarului.**

Așa că am toate motivele să iau măsuri de precauție pentru a-i feri pe luptătorii noștri de asemenea verdicte.

Și, în altă ordine de idei, mondialele și europenele din acest an, care ne interesează în mod deosebit, vor fi foarte „tari". Peste Ocean vor face deplasarea numai luptătorii bine pregătiți, iar în capitala R.D. Germane numărul concurenților la fiecare categorie cred că va depăși toate recordurile de participare. De pildă, țara noastră va fi reprezentată de echipe complete atît la greco-romane cît și la libere. Să mai adaug faptul că R.D. Germană a ocupat locul II pe națiuni la Olimpiada din Mexic? Din aceste motive am început antrenamentele fără menajamente.

Nu putem decît să dorim mult succes luptătorilor români în noul an competițional.

Costin CHIRIAC

Săritura peste „capră", un exercițiu mult mai dificil decît pare la prima vedere

ION CORNEANU
Văzut de AL. CLENCIU

DIN NOU DESPRE „DEPOZITUL DE MERE" DIN GALAȚI

A trecut mai bine de o lună de la apariția în ziarul nostru a unei note în care se critica faptul că în sala de atletism a clubului Dunărea au fost depozitate... mere.

După apariția rîndurilor respective, credeam că se vor lua măsuri urgente în vederea... redării sălii activității sportive, pentru care a fost construită, mai ales că din toamnă și pînă acum sportivii gălățeni se antrenează pe unde apucă și în condiții cu totul vitrege.

După apariția materialului, forurile competente din Galați au fixat unele termene, promițînd că la 10 ianuarie și apoi la 20 ianuarie sala va fi evacuată.

Dar, iată a trecut mai mult de o lună și tovarășii de la GOSTAT Galați nu s-au deranjat să întreprindă măsurile ce se impuneau. Această indiferență, ce lezează interesele atletismului gălățean, și în general ale sportului din marele oraș dunărean, nu mai poate fi tolerată.

Adresăm pe această cale un nou apel organelor locale de stat pentru o intervenție hotărîtă în rezolvarea grabnică a acestui caz și curmarea definitivă a unor astfel de practici. Căci este al treilea an de cînd s-a înrădăcinat tristul obicei de a transforma sala de sport (care a costat bani mulți) în depozit de fructe și legume.

T. SIRIOPOL — corespondent

Propuneri constructive la consfătuirea arbitrilor de box

50 de arbitri-judecători de box s-au întîlnit, săptămîna trecută, la Craiova, într-o Consfătuire pe țară. 50 de oficiali (unii cu părul cărunt, alții tineri) au devenit pentru o săptămînă elevi sîrguincioși, căutînd să-și reîmprospăteze cunoștințele în materie, să facă un schimb de experiență.

S-au prezentat cîteva referate extrem de interesante, care au prilejuit discuții ample și utile. **Pe prim plan s-au situat materialul „Uniformizarea sistemului de arbitraj și punctaj"**, prezentat de președintele Colegiului central de arbitri, Marin Zamfirescu, precum și referatul medicilor craioveni, P. Tonitza și C. Burdescu, **privind metodele de umanizare a boxului.** Cele două documente, care ar trebui trimise tuturor colegiilor de arbitri din țară, au dat prilejul unor schimburi de opinii deosebit de fructuoase.

Uniformizarea sistemului de arbitraj și punctaj, la care considerăm că e necesar să se ajungă cît mai curînd, nu trebuie să ducă însă la șablonism, la știrbirea personalității fiecărui arbitru. Ea se referă îndeosebi la sistemul de punctaj și stabilește criterii care să dea judecătorilor posibilitatea de a aprecia mai exact fazele din ring. Aceștia trebuie să țină seama de numărul loviturilor corect aplicate, de tehnica și tactica boxerului, de stilul ofensiv de luptă, de modul cum sportivul își finalizează acțiunile gradat, pe reprize. REFERATUL COLEGIULUI CENTRAL CHEAMĂ PE OFICIALI SĂ ACORDE PRIORITATE BOXULUI TEHNIC, **invitîndu-i în același timp la o maximă exigență, mai cu seamă cînd în ring evoluează pugiliști începători.**

Referatul medicilor craioveni citați mai sus (care sînt totodată și arbitri reputați) a constituit o caldă pledoarie pentru protejarea boxerilor. S-A PROPUS CA DUPĂ UN K.O. SPORTIVUL SĂ IA O PAUZĂ OBLIGATORIE DE 3 LUNI (și nu o lună, ca în prezent), IAR DACĂ SITUAȚIA SE REPETĂ IMEDIAT, PAUZA SĂ SE PRELUNGEASCĂ LA UN AN. **Merită atenție discuțiile purtate privitoare la actualele prevederi ale regulamentului, care într-un fel camuflează k.o.-ul prin decizia de r.s.c. (abandon).** Am asistat într-adevăr, deseori, la situația în care un boxer fusese de fapt knockoutat, dar pentru că a doua zi el trebuia să susțină un nou meci, antrenorul l-a abandonat. K.O.-ul l-ar fi ținut pe sportiv departe de ring o lună de zile! O altă propunere a medicilor—arbitri craioveni **se referă la introducerea meciurilor de 5 reprize a 2 minute.** Avantaje: patru pauze (și nu două, ca acum), posibilitatea de dozare mai judicioasă a efortului, dezvoltarea gîndirii tactice, îmbogățirea procedeelor tehnice, sprijinirea judecătorilor de a stabili mai precis învingătorul etc.

La Consfătuire s-au făcut și multe propuneri menite să îmbunătățească activitatea colegiilor din țară. Astfel, arbitrul Puiu Dumitrescu a opinat pentru restrîngerea numărului membrilor colegiului central, de la 11 la 7, analizarea arbitrajelor la toate întîlnirile internaționale și trimiterea concluziilor la colegiile județene, editarea bitrimestrială a „Buletinului arbitrilor de box" (care să cuprindă articole tehnice, de specialitate), înființarea muzeului boxului românesc etc.

Romeo CALARAȘANU

CINE TREBUIE SĂ FACĂ INVESTIȚII SPORTIVE?

(Urmare din pag. 1)

(loc de echipare, duș) ale vizitatorilor lor.

Sindicatele, care reprezintă o forță, acționează simptomatic și divers de la unitate la unitate. Astfel, de unde în anumite unități industriale nu s-a făcut nici un pas în privința alocațiilor pentru sport, în altele (la Atelierele 16 Februarie, de pildă) formula: „unde există preocupare, chiar cu bani puțini se pot face lucruri mari", continuă să fie viabilă, în ciuda uzurii ei".

O FALSĂ STARE PROSPERĂ

„În 1964 am întreprins o anchetă ce avea un obiect asemănător celui pe care-l investigați dv. acum: *SITUAȚIA BAZELOR SPORTIVE ÎN CLUJ* și, în funcție de ea, volumul — sub raport numeric — al celor care le populau, *ne informează președintele Clubului sportiv muncitoresc Cluj, TOV. SIMION KEZDI.*

Cifrele mi-au descoperit atunci că, deși numărul sportivilor legitimați și al celor clasificați crescuse imens, iar solicitările amatorilor deveniseră mai numeroase, „laboratoarele" Clujului scădeau în număr îngrijorător, situație care a continuat să se agraveze, astfel că astăzi înregistrăm 26 de baze care au primit, sub ochii noștri, o altă destinație (magazii, depozite de medicamente, săli de curs, club, muzeu). E adevărat, s-a mai construit ceva (nu mă refer la obiectivele mari, gen Sala sporturilor sau bazinul acoperit, care au destinații republicane), dar capacitatea noilor baze nu reprezintă nici 30% din volumul celor dezafectate.

Nu este, de asemenea, lipsit de interes să subliniem următoarea situație: Institutul de educație fizică, Școala sportivă, Liceul cu program de educație fizică, 4 cluburi universitare (exclud „U"-ul care deține o veche zestre) și unul sindical (Voința) s-au născut și funcționează fără nici o bază sportivă. Într-o atare situație, șansa de a favoriza accesul la arenele sportive și a altei mase de amatori în afara celor legitimați aici, este, din plecare, exclusă. Ce este de făcut? Se știe că Clujul este un oraș foarte aglomerat, spațiile de care dispune el fiind minime. Aceasta nu trebuie însă să constituie scuza unei perpetuări a situației și, mai ales, a agravării ei. Acolo unde s-a construit deja — în noile cartiere — trebuie ca toate parcelele de teren rămase libere să fie amenajate și dotate cu un minim social, ameliorînd astfel, pentru început, situația. Acolo unde acum se construiește, Consiliul popular municipal (factorul cel mai autoritar și competent) trebuie să decidă includerea — în planurile urbanistice — unor obiective sportive (săli, pentru cvartale de locuințe și platforme de jocuri) pentru a evita ivirea în continuare a unor situații dramatice ca aceea din cartierul Grigorescu unde, la o populație de aproape 10 000 de oameni, există numai un teren de dimensiuni reduse și cîteva solarii.

DINCOLO DE FETIȘUL VORBELOR

„La nivelul Clujului, așa cum au dezvăluit-o numeroasele sondaje, mari divergențe, în sfera înțelegerii, nu au apărut. Toți sînt inventivi și binevoitori dar rezultatul este că... nu s-a făcut mai nimic. Motivele invocate țin de „rațiuni superioare", „de raționalizarea spațiilor în scopuri majore" etc., ziduri de granit în fața cărora bunăvoința, oricît ar fi ea fără de margini, se frînge — concluzionează confratele nostru de la ziarul clujean Făclia, *VICTOR MOREA. Asistăm astfel* — continuă acesta — *la o situație pe cît de paradoxală pe atît de dureroasă; de unde în 1940 Clujul număra circa 90 000 de locuitori și un număr mic de baze sportive, astăzi el a depășit 200 000 de locuitori, pe cînd bazele sportive ale orașului sînt cam aceleași (nu mă refer la complexul Sălii sporturilor, care are cu totul altă destinație). Consecința acestui fapt: aglomerarea acestor baze, redusa lor posibilitate de a acoperi solicitările de pregătire și competiționale ale orașului. O probă: stadioanele Municipal, Unirea și Clujeana și terenurile din str. Mașiniștilor și Aurel Vlaicu trebuie să acopere activitatea de pregătire și competițională a echipelor de seniori, tineret și juniori ale cluburilor „U" și C.F.R., ale divizionarelor C. Dermata și Tehnofrig (seniori și juniori), ale celor 11 echipe din campionatul județean de fotbal, a numeroaselor formații de copii din campionatul municipal și să răspundă solicitărilor centrului (140 de elevi) ce activează pe lîngă „U".*

Și, o altă probă: la un calcul estimativ, pentru un teren de baschet — sport aflat la loc de cinste în Cluj — revin 4 400 de solicitanți! Și, o... perspectivă (în fond o anomalie care anunță grave consecințe): în cartierul Gheorghieni, ce va cuprinde în curînd 40 000 de locuitori și unde funcționează trei licee (pedagogic, energetic și industrial) și două școli profesionale cu aproximativ 7 000 de elevi, există două solarii, trei miniterenuri și, în perspectiva... perspectivelor, o bază sportivă. În acest context, surprinde că Sinterom și Uzina de reparații au intrat recent în funcțiune fără nici un metru de teren afectat sportului. Înseamnă că ne-am eliberat, oare, de fetișul vorbelor?"

DIPLOMAȚIA CELUI CARE CERE

„Pornind de la imensele sarcini pe care statul le trasează școlii consider că, la acest nivel, trebuie operate cele mai concludente și substanțiale schimbări — *apreciază șeful secției sport-turism-pregătire militară din cadrul comitetului județean U.T.C. Cluj, tov. AL MIHĂILĂ.* Avîndu-se în vedere că populația școlară a Clujului este deosebit de densă iar sursele școlii nu sînt, în general, bogate, trebuie studiate toate posibilitățile prin care ea poate fi efectiv sprijinită. Mă gîndesc, mai întîi, la acele ministere ce patronează diferitele școli profesionale — sau la acele întreprinderi pe lîngă care funcționează acest gen de școli — și care sînt obligate să acorde dezvoltării fizice și sănătății viitorilor lor „profesioniști" o atenție deosebită; la o mai judicioasă distribuție a acelui barem minim, pe care Ministerul Învățămîntului — prin inspectoratele școlare — îl acordă școlilor, buget care pînă acum doi ani era obligatoriu pentru fiecare unitate (contribuind astfel la o egalizare a veniturilor acestora) dar care astăzi este smuls de cel care stăpînește cel mai bine diplomația de a cere; la comitetele de părinți care trebuie sensibilizate mai profund în această direcție; la comitetele U.T.C. ale școlilor, la sindicate (mai ales că elevii școlilor profesionale sînt membri cotizanți de sindicat).

Care ar fi efectul acestei cooperări a factorilor amintiți? Competiții cu etape superioare, fără obligația de a ne opri la faza pe școală (procedură care frînează orice avînt al adolescenților), posibilități sporite de a cuprinde, în forme competiționale de durată, o masă mult mai largă de solicitanți, refuzați astăzi pentru motivul lipsei de baze sportive și echipament necesar".

RĂUL ESTE ÎN NOI

„Pornesc prin a nega întrebarea anchetei. Banii fiind ai statului rămîne un singur „donator" (indiferent de canalele prin care sînt ei difuzați), care, convins fiind de necesitatea și utilizarea investiției, o operează de la sine. Și, îmi permit să apreciez că sportul a constituit un sector de la care nu s-au îndepărtat privirile, remarca secretarul clubului „U" Cluj, tov. *TITUS LUCACIU.*

Ceea ce ține de noi — forurile locale — este mai mult o gospodărire economică și judicioasă a ceea ce avem (și multiplele defecte ivite la nivelul Clujului au la bază tocmai lipsa acestui spirit) și o mai mare mobilitate în funcție de cerințele momentului.

De altfel, unei atitudini fals-ferme i-am căzut victimă chiar noi: este vorba de acel masiv teren viran ce continuă parcul sportiv studențesc — loc pe care s-au plantat flori dar care are ca asidui vizitatori numai cîinii din acea zonă a Someșului — spațiu ce continuă să ne fie refuzat (pentru a fi integrat parcului universitar) privîndu-ne astfel de realizarea acelei baze sportive complexe capabile să asigure nu numai solicitările performerilor „U"-ului, ci și pe ale tuturor studenților dornici de recreație și mișcare.

Subliniez că, în fața uraganului de tinerețe și forță pe care îl reprezintă tineretul universitar clujean — căruia, sub aspectul posibilităților de a practica sportul îi oferim cam puțin față de ceea ce merită și are el nevoie — sîntem, deocamdată, neputincioși, aspect la care forul nostru direct — Ministerul Învățămîntului — trebuie să fie deosebit de atent.

Cupele „Iuliu Hațieganu" (la baschet și volei) și „Aurel Guga" (la fotbal), competiții în care-i vom angrena, o dată cu mugurii primăverii, pe studenții clujeni rămîn, totuși, numai niște trecătoare parfumuri de martie".

★

Concluziile se structurează de la sine: discuțiile sincere, înfățișînd, fără vălul prudenței, o dificilă stare de fapt, exprimă în fond dorința de a schimba, de a promova. De a schimba niște idei, de a mina unele comodități, de a dinamiza spiritele, într-un cuvînt de a crea, prin inteligență și muncă, un cadru adecvat acestei noi realități — sportul de masă — ce se impune din ce în ce mai pregnant, revendicîndu-și un binemeritat loc printre celelalte forme, multe la număr, ce compun sfera educației.

Marin Alexandrescu

Clubul sportiv Metalul anunță cu profundă durere că la 31 ianuarie 1970 a încetat din viață, în mod subit, la vîrsta de 41 de ani, Marin Alexandrescu (Marucă).

Motociclist fruntaș, el a reprezentat cu cinste și devotament culorile clubului la numeroase competiții de viteză, cîștigînd titluri de campion național, stabilind, în prodigioasa sa carieră, mai multe recorduri ale României.

Prin dispariția prematură a lui Marin Alexandrescu sportul nostru cu motor pierde pe unul dintre slujitorii săi cei mai fideli.

Înhumarea va avea loc astăzi (ora 13) la cimitirul Iancu Nou (Bălăneanu).